

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.228/2016/3. szám

A Szegedi Ítéltábla a **jogtanácsos neve** jogtanácsos által képviselt **felszámoló szervezet neve** felszámoló (**felszámoló szervezet székhelye**) által képviselt **felperes neve**, „f.a.” **felperes székhelye** szám alatti székhelyű **felperesnek** - a Dr. Fekete Csaba ügyvéd képviselt **alperes neve**, **alperes székhelye** szám alatti székhelyű **alperes** ellen szerződés érvénytelensége iránti perében a Kecskeméti Törvényszék 2016. május 17. napján kelt 7.G.22.776/2015/17. sorszámú ítélete ellen az alperes által 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését akként **változtatja meg**, hogy az alperest 2015. március 18. napjától a kifizetés napjáig járó **késedelmi kamat fizetésre kötelező rendelkezését mellőzi**.

Megállapítja, hogy az alperes jogosult 47.800,- (Negyvenhétezer-nyolcszáz) forint illeték visszaigénylés iránti kérelem benyújtására az illetékes adóhatósághoz.

Egyebekben a felek a költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S:

A felperesi gazdasági társaság felszámolását az elsőfokú bíróság a 2014. december 8. napján előterjesztett kérelemre 21.Fpk.03-14-000866/6. sorszámú végzésével rendelte el. A felszámolás kezdő időpontja 2015. augusztus 3.

A vezető tisztségviselő a Cstv. 31. §-ában foglalt kötelezettségei teljesítése körében meghatalmazottja útján adta át a felszámolónak a felperesi társaság iratanyagát 2015. október 8. napján. Ennek során került a felszámoló birtokába - egyebek mellett - a felperes által kiállított két pénztárbizonylat (3525586, 3525587 sorszám alattiak), valamint a X... Takarékszövetkezet által kiállított két pénztárbizonylat (003440, 003496 sorszámúak). Ezek tanúsága szerint a felperes 2015. március 16. napján 296.000,-, míg 2015. március 17. napján 9.814.715,- forintot fizetett meg a X... Takarékszövetkezet részére, mely 2015. július 31. napján kelt egyesülési szervezettel beolvadt az alperesi takarékszövetkezetbe.

A felperes keresetében elsődlegesen a Cstv. 40. § (1) bekezdés c.) pontja, valamint a Ptk. 6:89. § alapján kérte, a bíróság állapítsa meg a felek között 2015. március 16. és március 17. napján létrejött jognyilatkozatok érvénytelenségét, és kötelezze az alperest 10.110.705,- forint, valamint ezen összeg 2015. március 18. napjától a kifizetés napjáig számított kamata megfizetésére. Arra hivatkozott, hogy az alperesnek a vele szembeni 10.110.705,- forint összegű követelése megszűnt azáltal, hogy korábbi képviselői - azt követően, hogy a felperes ellen felszámolási kérelem előterjesztésre került - befizették ezen összeget az alperesi jogelőd pénztárába. Amennyiben nem egyenlíti ki tartozását, akkor az alperes biztos, hogy csak a Cstv. 57. § (1) bekezdés f.) pontja szerinti kategóriában tudott volna a felszámolási eljárásban szerepelni, ezért az alperes követelése kielégítésével az „a”-„e” kategóriás hitelezőkkel szemben előnyben részesült. A teljesítéssel a

felszámolási eljárásba bejelentkezett hitelezőkkel ellentétesen az alperes az 57. § szerinti kielégítési rangsort figyelmen kívül hagyva teljes egészében hozzájutott követeléséhez.

Másodlagosan a Cstv. 40. § (2) bekezdése alapján kérte az alperes kötelezését 4.976.195,- forint visszafizetésére, mert nem tartozik a rendes gazdálkodás körébe az a felperesi magatartás, hogy a társaság fizetéseképtelen helyzetében teljes pénzeszközállományát az alperes részére kifizette. Amennyiben a bíróság a másodlagos kereseti kérelemnek helyt ad, azt alperes teljesíti, a visszafizetés időpontjában megnyílik az alperes 40 napos igénybejelentési határideje és lehetősége a felszámolási eljárásban, így határidőben történő bejelentkezés esetén az alperes követelését a felszámoló a Cstv. 57. § (1) bekezdés f.) pontja szerinti egyéb kategóriába sorolná, akinek jövőbeli igényét megelőzné a felszámolási eljárás kezdeményezésével kapcsolatos 105.000,- forint „a” kategóriás költség, 381.000,- forint felszámolói díj, 500.000,- forint becsült, bruttó felszámolási költség, továbbá 707.195,- forint „d” kategóriás és 3.283.000,- forint „e” kategóriás hitelezői igény, összesen 4.976.195,- forint.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Kifejtette, a kereset elkésett, illetve arra is hivatkozott, hogy nem minősül a Cstv. 3. § (1) bekezdés c.) pontja szerinti hitelezőnek, ezért a Cstv. 40. §-a szerinti keresetek vele szemben nem indíthatók meg.

A Cstv. 40. § (1) bekezdés c.) pontjára alapított kereseti kérelmet jelen perben előterjeszteni nem lehet, mert a törvényi rendelkezés alapján csak szerződés vagy kifejezett jognyilatkozat támadható meg, így az előtörlesztés, illetve a törlesztőrészlet megfizetése nem minősül megtámadható nyilatkozatnak.

A másodlagos kereseti kérelem körében vitatta, hogy előnyben részesült. Utalt arra is, hogy a felperes által nyújtott szolgáltatás a rendes gazdálkodás körébe tartozik, mert önmagában az a körülmény, hogy az adós a hitelszerződés kifejezett rendelkezése alapján előtörlesztést eszközölt, nem ellentétes azzal. Mint hitelintézetnek a bejegyzett tevékenységi kör gyakorlása során az üzletszerű gazdasági kapcsolataiban a hitelszerződés tipikusnak mondható.

A másodlagos kereseti kérelem összecszerűségével kapcsolatban előadta, hogy az 9.518.705,- forint erejéig lenne megalapozott. Vitatta az összecszerűséget abban a vonatkozásban is, hogy a felszámolási költség 500.000,- forintos összege irreálisan magas, felperes nem bizonyította, de nem is valószínűsítette az iratanyag őrzésének mértékét. A leszállított kereseti kérelem összegét a 2015. márciusban és júniusban esedékes törlesztőrészletekre tekintettel vitatta, így a felperesi igény a módosított másodlagos kereseti kérelem vonatkozásában 4.384.195,- forint erejéig lehetne alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 4.976.195,- forintot és ennek 2015. március 18. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az elsődleges kereseti kérelmet illetően arra a következtetésre jutott, hogy a hitelező előnyben részesítése megtörtént, mert az értékesített vagyontárgy ellenértékből a felperes megfizette az alperes követelését, azonban a Cstv. 40. § (1a) bekezdése szerinti eredeti állapot helyreállítására nincs lehetőség.

A másodlagos kereseti kérelemmel kapcsolatban szintén megállapította a hitelező előnyben részesítését, valamint azt is, hogy e szolgáltatás nem tartozik a rendes gazdálkodás körébe. Az internetszolgáltató felperesi társaság rendes gazdálkodásába ugyanis a hiteltörlesztés nem sorolható, annak kiegyenlítésével gyakorlatilag tevékenységének megszűnését idézte elő, mert a törlesztés ellenértéke fejében a tevékenység alapjául szolgáló eszköz értékesítésre került. A tevékenység befejezése pedig nem eshet a rendes gazdálkodás körébe tartozónak.

Nem osztotta az alperes álláspontját, hogy a másodlagos kereseti kérelem összecszerűségében megalapozatlan, mert a Cstv. 40. § (2) bekezdés szerinti törvényi feltétel fennállása esetén a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző,

60 napon belüli és azt követően nyújtott szolgáltatást lehet visszakövetelni. Figyelemmel arra, hogy a felperes által nyújtott szolgáltatás ebbe az intervallumba esik, ezért a felperes visszakövetelési joga fennáll.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében az alperes annak megváltoztatásával a késedelmi kamatfizetésre vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezését kérte. Előadta, hogy a felperes másodlagos kereseti kérelmében 10.110.705,- forint megfizetésére kérte kötelezni, késedelmi kamatkövetelést azonban nem jelölt meg. A másodlagos kereseti kérelem leszállítására 2016. február 9. napján kelt beadványban került sor, amely csak a tőkekövetelés összegét érintette, azt 4.976.195,- forintban jelölte meg, késedelmi kamatkövetelést ismét nem jelölt meg felperes. Ítéletében az elsőfokú bíróság az elsődleges kérelmet megalapozatlannak találva a másodlagos kereseti kérelemnek adott helyt és kötelezte 4.976.195,-forinton túl késedelmi kamat megfizetésére is. Az elsőfokú ítélet késedelmi kamatfizetésre kötelező rendelkezése így a Pp. 215. §-ába ütközik, mert az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmen túlterjeszkedett, amikor úgy kötelezte késedelmi kamat fizetésére, hogy ilyen tartalmú keresetet a felperes nem terjesztett elő. Megjegyezte, hogy a felperes képviselője a tárgyalás berekesztését megelőzően 16. sorszám alatti jegyzőkönyvben maga is úgy nyilatkozott, hogy a késedelmi kamat vonatkozásában csak az elsődleges kereseti kérelmet illetően tartott igényt ilyen jogcímen.

A fellebbezés **alapos**.

Az alperes fellebbezése kizárólag a megítélt késedelmi kamatra vonatkozott.

A Pp. 3. § (1) bekezdése szerint a bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el. Ilyen kérelmet - ha a törvény eltérően nem rendelkezik - csak a vitában érdekelt fél terjeszthet elő. A 3. § (2) bekezdése szerint a bíróság - a törvény egyéb rendelkezése hiányában - a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. A Pp. 3. §-ában szabályozott rendelkezési elv a fél jogát jelenti az eljárás megindítására, a már megindított eljárásban az eljárás személyi és tárgyi kereteinek, valamint részben a menetének a meghatározására. Az eljárásjogi értelemben vett fél rendelkezési joga az alkotmányos rendelkezési jog egyik aspektusa, eljárásjogi vonatkozása, amely az egyén autonómiáját érinti, illetőleg azzal kapcsolatos. A jogvitában érdekelt félnek alkotmányos joga van arra, hogy egyéb bíróság elé vigye. Ez a jog a bírósághoz való fordulás joga - hasonlóan a többi szabadságjoghoz - magában foglalja annak a szabadságát is, hogy e jogával ne éljen. Ilyen rendelkező cselekménynek minősül a kereseti kérelem előterjesztése is.

A Pp. 215. §-a szerint a döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, illetőleg az ellenkérelmen; ez a szabály a főkövetelés járulékaival (kamatt, költség, stb.) is kiterjed.

A Pp. 215. §-ának az érdemi döntés korlátaival vonatkozó szabálya a rendelkezési elvre vezethető vissza, és a kérelemhez kötöttség alaptételének (Pp. 3. § (2) bekezdés) a bíróság érdemi döntését érintő közelebbi meghatározását tartalmazza. A Pp. szerint a bíróság érdemi döntésének mindenekelőtt a felperes kereseti kérelme szab korlátot, és a bíróság nem ítélt meg többet, mint amennyit a felperes a keresetében kér.

Jelen esetben a felperes látszólagos tárgyi keresethalmazatban terjesztette elő keresetét, és csak az elsődleges kereseti kérelme vonatkozásában érvényesített késedelmi kamatot. A másodlagos kereseti kérelem tekintetében utóbbi keresetét 10. sorszámú beadványában foglaltak szerint 4.976.195,- forintba leszállította, késedelmi kamatigényt nem terjesztett elő, majd 16. sorszámú jegyzőkönyvben az alperes helyes hivatkozása szerint a felperes késedelmi kamatkövetelést, ez

utóbbi másodlagos kérelem tárgyában nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság ezért a másodlagos kereseti kérelem elbírálásakor a keresetben foglaltakon túlterjeszkedve hozott döntést, és marasztalta az alperest késedelmi kamat vonatkozásában is. Ezzel ugyan lényeges eljárási szabálysértést követett el, azonban az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése nem indokolt, figyelemmel a hatályon kívül helyezéssel kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2014. (VI.30.) PK vélemény 1. pontjára is, mely szerint lényeges eljárási szabálysértés (Pp. 252. § (2) bekezdés) alapított hatályon kívül helyezés akkor indokolt, ha az elsőfokú eljárás megismétlése elengedhetetlen. Jelen esetben a kereset tartalma az iratok alapján megállapítható volt, így a késedelmi kamat vonatkozásában hozott döntést az ítéletábra mellőzte, és e tekintetben az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

A fellebbezési eljárási illeték visszaigénylésére vonatkozó rendelkezés a Pp. 78. § (5) bekezdésén alapul és a felek másodfokú költségeiket a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján maguk viselik.

Szeged, 2016. szeptember 29. napja

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k.	Béri András s.k.	Dobler László s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő